

עפ"ג 20-3555/12 - מדינת ישראל נגד אריאל לאפ, אריאל הלל אדרי

בבית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
15 דצמבר 2020

עפ"ג 20-3555 מדינת ישראל נ' לאפ ואח'

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
מערערת	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה פלילי
נגד	1. אריאל לאפ ע"י ב"כ עו"ד יניב אביטן (סנגורייה ציבורית)
משיבים	2. אריאל הלל אדרי ע"י ב"כ עו"ד עמייקם שוחט (סנגורייה ציבורית)

החלטה

הרקע לבקשת וטענות הצדדים:

לפני בקשה לעיוכב ביצוע אשר הוגשה יחד עם ערעור המדינה על גזר דיןו של בימ"ש השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל מוהר) שניית ביום 22.10.2020 בת"פ 51379-19-10. הערעור מופנה, בין היתר, כנגד החלטת בימ"ש קמא בדבר אי הרשותם של המשיבים.

לבימ"ש קמא הוגש בתאריך 29.10.19 כתוב אישום כנגד המשיבים, המיחס להם עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיפים 415 רישא + 25 + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") והתוצאות כדמ' אחר לפי סעיף 441 רישא + 29 לחוק העונשין. על פי המפורט בעבודות כתוב האישום, עובר ליום 11.12.18 סיכמו ביניהם המשיבים שמשיב 1 יגש ביום 11.12.18 לבחינה עיונית לקבלת רישיון נהיגה בשמו ובמקום של משיב 2, תוך שיזדהה בiałaך הבדיקה בכזב ובכוונה להונאות, כמשיב 2, זאת במטרה שההצלחה בבדיקה תזקף לזכותו של המשיב 2. בהתאם לסיכום, ביום 11.12.18 הגיע המשיב 1 למרכז הבדיקה של משרד הרישוי בחדרה, כאשר בידיו תעודה זהה של המשיב 2 ובקשה לקבלת רישיון הנהיגה על שם המשיב 2. המשיב 1 ניגש אל פקidot הקבלה של מרכז הבדיקה והציג עצמו כמשיב 2 בכך שמסר לידי את תעודה זהה ואת הבקשת וביקש להיבחן בשם משיב 2. פקidot הקבלה הבדיקה כי התמונה בתעודה זהה אינה של המשיב 1 והזמין אותה למקום משטרה.

בתאריך 15.01.2020 הודה המשיב 1 בעבודות כתוב האישום. באותו מועד הודה המשיב 2 בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה, אך טען באמצעות בא כוחו, כי בניסיבות העניין לא מתגבשת בעינינו עבירה של התוצאות לאחר, גם לא מכוח דיני השותפות. במעמד זה ביקשו ב"כ המשיבים שלא להרשעם, אלא להפנותם לשירות המבחן לקבלת תסקרים, שיבחנו, בין היתר, את שאלת ההרשעה. ביום"ש קמא רשם בפניהם את הוצאות המשיבים והפנה אותם לקבלת תסקרים טרם הכרעה וכן הורה לצדים להתייחס בכתב לטענותה המשפטית של המשיב 2. לאחר קבלת טיעוני הצדדים, ביום 30.03.20 ניתנה ההחלטה בימ"ש קמא לפיה אין זה נכון לראות במשיב 2 כמו שביצע עבירה של התוצאות כדמ' אחר.

עמוד 1

תחת זאת נקבע כי משב 2 ביצע עבירה של סיווע להתחזות אadam אחר לפי סעיפים 441 רישא + 31 לחוק העונשין לצד עבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה.

לאחר קבלת התסקרים ולאחר שמייעת טיעונים לעונש בתאריך 22.10.20 ניתן פסק דין של בימ"ש קמא במסגרת נמנע מהרשעת המשיבים והטיל על כל אחד מהם צו של"צ וחתיימה על התחייבות. כאמור, המדינה הגישה ערעור על גזר הדין וכן בקשה לעיכוב ביצוע עונש השל"צ אשר הוטל על המשיבים.

לטענת המבוקשת/המדינה, על מנת שלא לפגוע ביכולת ביהם"ש ליתן החלטתו האם לקבל את הערעור מטעם המבוקשת, יש מקום להורות על עיכוב ביצוע עונש השל"צ שהוטל על המשיבים, שאם לא כן, ידון הערעור לאחר תחילת ריצוי העונש או חלקו באופן שmagbil את שיקול דעתה של ערכאת הערעור. כן נטען כי הדיון בערעור קבוע לעוד שלושה שבועות ומדובר במקרה התקופה קצרה שאין בה כדי לפגוע בשיקום המשיבים. המדינה טוענת כי ברגע לטענת המשיבים היא מערערת גם על צו השל"צ שהוטל ולא רק על אי הרשותם של המשיבים.

המשיבים מבוקשים לדוחות את הבקשה. לטענתם המדינה כלל אינה מבקשת במסגרת הערעור להתערב בעונש השל"צ והרעור נسب על אי הרשות המשיבים. כן נטען כי בימ"ש קמא גזר את העונש בהתאם לרף התח桐 שנטען על ידי המבוקשת ולכן אין מקום להחמיר בעונש. נטען כי מדובר בשני בחורים צעירים שעשו מעשה קונדס ברגע של שיטות ומבקשים להשתקם ולהמשיך בחיהם. נטען כי עיכוב ביצוע העונש יפגע בלימודיהם ובגיאום לצבע של המשיב 2. כן נטען כי דחיתת הבקשה לעיכוב ביצוע לא יהיה בה כדי לגרוע מטענות המדינה בהליך העיקרי או כדי לכבות את ההרכב שידון בערעור עצמוו.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתו למסקנה כי בנסיבות העניין יש לקבל את הבקשה לעיכוב ביצוע.

"ככל, אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע ההחלטה נשוא הערעור. על המבוקש עיכוב ביצוע להראות כי סיכון" ערעоро טובים וכי AMAZON הנחות נטה לטובתו, במובן זה שאם תדחה בקשותה יתעורר קושי להסביר את המצב לקדמותו ככל שתתקבל הערעור (ע"פ 5338/17 משה אבטבול - ראש עיריית בית שמש נ' פיליפ, פסקה 15 (4.9.2017)). נקבע כי בין השיקולים לבחינת הבקשה מתק"ימת "מקבילית כוחות" - חזקו של שיקול אחד לטובות עיכוב ביצוע ההחלטה עשו להטות את הcpf על אף חולשתו של שיקול אחר, כאשר עיקר המשקל מושם על השיקול בדבר AMAZON הנחות (ע"א 8374/13 א.י.פ.ס.י טכנולוגיות יבוא ושיווק בע"מ נ' Geo Vision Inc. (חברה זרה), פסקה 14 (10.3.2014); ע"א 3343/17 יקבי ירושלים אגודה קלאלית שיתופית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ, פסקה 21 (1.8.2017))."

ע"פ 7500/19 אורית אור נ' עמינה תעשיות רהיטים ומזרונים בע"מ (11.12.2019).

במקרה זה, יש לקבל את בקשה המבוקשת לעיכוב ביצוע לאור העובדה שמדובר בעיכוב לפרק זמן קצר. מאחר

שהדחיה המבוקשת היא לפרק זמן קצר, קשה לראות בעיקוב לפרק זמן לא ממושך כפגיעה של ממש במשיבים. הערעור נקבע לשמיעה למועד קרוב (07.01.2021) ולכן העיקוב לא יאריך זמן רב כלל. בניסיונות אלה נוטה הCPF לכיוון הייענות לבקשת המדינה, זאת ללא צורך להיזיק לשאלת סיכוי הערעור [ראו לעניין זה ע"פ 5834/19 מדינת ישראל נ' פלוני (18.09.2019)].

ער אני לקשי שעלול להתעורר מעיקוב הביצוע בשם לב למועד הגiros המתוכנן של המשיבים (או לפחות המשיב 2). עם זאת אין בכך, וטור איזון של כל הנתונים הנדרשים, כדי להצדיק את ביצוע השל"צ בעת הזאת, באופן שיכبول את ידי ערacaת הערעור בבואה לדון בערעור.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הנני נעתר לבקשת המבוקשת/המדינה ומורה על עיקוב ביצוע עונשי השל"צ שנגזרים על המשיבים, זאת עד למתן החלטה בעניין זה במסגרת הערעור. מובהר כי העונשים האחרים שנגזרים על המשיבים יעדמו על כנם ואינם מעוכבים.

אוסיף עוד כי פתוחה הדרך בפני ב"כ המשיבים בערעור לפנות בבקשת להקדמת موعد הדיון בערעור. חזקה שם תוגש בקשה היא תבחן ע"י בית המשפט ויש להניח כי המדינה תסכים להערר לדין מוקדם יותר, ככל שתוגש בקשה.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשפ"א, 15
דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא